

Trening widzenia aury

wersja IV

Robert Bruce

www.astralpulse.com

© Copyright 1990

tłumaczył Alex, YaGi

© Copyright 2003 AstralDynamics.pl

Wprowadzenie

Ten artykuł jest świeżym spojrzeniem na aury - czym są i skąd się biorą. Pokazuje również, jak każdy może nauczyć się je widzieć. Widzenie aur nie jest takie trudne, jak myślicie, jeżeli podejdziesz do tego we właściwy sposób. Jest to prosty podręcznik pokazujący krok po kroku, jak to osiągnąć. Rozpoczyna się od najłatwiejszej do zobaczenia ze wszystkich aur - aury koloru - i w prostych etapach przechodzi do bardziej iluzorycznej i trudniejszej do zobaczenia - aury ludzkiej.

Aura jest najbardziej widoczną częścią subtelnych procesów energetycznych zachodzących wewnątrz wszystkich obiektów fizycznych. Wszelka materia ma jakiegoś rodzaju aurę, nawet zwykły kamień, ale jest ona nieciekawa w porównaniu ze złożonym współgraniem kolorów tęczy, którą charakteryzuje się aura człowieka. Aury emanują ze wszystkich fizycznych obiektów, sił przyrody i kolorów, jak również z wielu innych źródeł energii.

Pierwszy krok w tym przewodniku korzysta z mało znanego faktu - kolory mają aury.

Każdy kolor ma swoją własną, niepowtarzalną aurę. Jest to zupełnie odmienny kolor od oryginalnego. Aury emanujące z jasnych, podstawowych kolorów są bardziej gęste i dużo łatwiejsze do zobaczenia niż jakikolwiek inny typ aury. Używając aur kolorów jako treningu, większość osób widzi aurę już przy pierwszej próbie.

Widzę aury od wielu lat. Nie urodziłem się z tą zdolnością, ale się jej nauczyłem, ciężko nad tym pracując. Upłynęło kilka lat zanim mogłem zobaczyć aurę na tyle, aby uznać to za wartościową praktykę! Znam problemy pojawiające się w trakcie ćwiczenia widzenia aur, a ta metoda treningu jest zaprojektowana tak, aby pomóc je przezwyciężyć.

Jak działa widzenie aury

Moja teoria:

Światło jest niezbędne dla ośrodka brwiowego (często nazywanego trzecim okiem lub czakrą brwiową), aby zestroił się on z energią aury i mógł się na niej skupić. Aura jest wizualnym odpowiednikiem tej energii, tworzonym przez ośrodek widzenia w mózgu.

To wydaje mi się jedynym logicznym wyjaśnieniem widzenia aury.

Widzenie aury, tak jak wszystkie formy jasnowidzenia, jest zależne od oczu i prawidłowego działania procesów widzenia optycznego. Fizyczne i niefizyczne rodzaje widzenia są bardzo blisko związane. Oba rodzaje są formami percepcji, która pozwala naszym mózgom odbierać energię tego lub innego rodzaju i postrzegać ją jako obraz. A oto dlaczego:

(a) Normalne widzenie:

Oczy odbierają światło będące rodzajem energii. Skupiają one energię świetlną na wrażliwej na światło siatkówce, z tyłu gałki ocznej, która jest połączona z nerwem wzrokowym. Siatkówka zamienia skupioną energię świetlną w ciąg złożonych elektrycznych impulsów. Owe impulsy przechodzą poprzez nerw wzrokowy, do ośrodka wzroku w mózgu. Wtedy mózg interpretuje te sygnały jako obraz - nazywamy normalnym widzeniem.

(b) Widzenie aury:

Ośrodek brwiowy odbiera bardziej subtelny odmianę energii niż światło. Ten rodzaj energii może być odebrany tylko przez ośrodek brwiowy, kiedy jest on aktywny i nastawiony na odbieranie tego rodzaju energii. Ośrodek brwiowy jest usytuowany na środku czoła, około 2 cm powyżej brwi i jest ściśle powiązany ze zwykłym, optycznym widzeniem.

Energia odbierana przez ten ośrodek jest przenoszona do ośrodka wzroku w mózgu, tak samo jak ma to miejsce przy zwykłym widzeniu. Mózg interpretuje wszystko, co odbiera w swoim ośrodku wzroku jako obraz. Również energia aury jest interpretowana jako obraz, jako kolorowe pasma światła otaczające przedmiot.

- Oczy są organem dla zwykłego, optycznego widzenia (fizyczny organ).
- Ośrodek brwiowy jest organem dla нефизycznego widzenia (нефизyczny organ).

Oba te organy są generalnie położone w tym samym miejscu. Bliskie położenie i podobna funkcja obu organów (widzenie) sugeruje, że istnieje bliski związek pomiędzy nimi, tzn. oczy, ośrodek brwiowy i ośrodek wzroku w mózgu są połączone. Moje badania potwierdzają to: wszystkie rodzaje нефизycznego widzenia są ściśle związane z procesami zwykłego, optycznego widzenia.

Pomimo że istnieje związek pomiędzy wzrokiem optycznym i ośrodkiem brwiowym, aura stanowczo nie jest żadnym rodzajem światła. Niektórzy uważają, że aury są światłem o znacznie wyższej częstotliwości niż zwykłe światło, widocznej tylko dla jasnowidza. Gdyby to było prawdą, można by było wykryć i zmierzyć to światło za pomocą wyspecjalizowanych, dostępnych dzisiaj, elektronicznych urządzeń. Istnieją naukowe urządzenia, kamery elektroniczne i inne, które mogą być ustawione na wykrywanie jakiegokolwiek części spektrum światła, niezależnie od tego, jak by było ono subtelne. Na przykład podczerwień, ultrafiolet, promienie X, promienie gamma itp. mogą być wykryte, ale aury - nie. Co więcej, można logicznie założyć, że aury nie są złożone z jakiegokolwiek rodzaju światła.

Złożoność zwykłego widzenia

Procesy widzenia aury mogą wyglądać bardzo skomplikowanie, ale są one naprawdę bardzo proste, jeśli porówna się je z procesami zwykłego, optycznego widzenia - tej prostej, wizualnej rzeczy, którą wszyscy doskonale mamy opanowaną. Rozejrzyj się po pokoju, w którym teraz jesteś, wyjrzyj przez okno - co widzisz? Pomyśl o milionach obiektów, kolorów i odcieni, które widzisz, o wszystkich na raz, w niesamowitej dokładności trzech wymiarów. Pomyśl że, niezależnie od tego jak szybko się obrócisz, twój mózg nadaża z fantastyczną złożonością obrazu, który widzisz. Oczy przekazują niewiarygodnie dużą liczbę informacji do twojego mózgu, ale mózg przetwarza to wszystko w mgnieniu oka. Zwykłe widzenie jest niesamowicie złożoną i potężną umiejętnością. Porównując to do niewielu kolorów i zawirowań światła, które widać w ludzkiej aurze, nieważne jak piękne i złożone może się to wydawać, widok aury to wciąż bardzo ubogi obraz. Naprawdę nie ma porównania pomiędzy tymi dwoma zdolnościami - zwykłe widzenie jest znacznie bardziej skomplikowane i potrzebuje dużo więcej mocy mózgu niż widzenie aur.

Podsumowując:

Widzenie aury korzysta ze zwykłego, optycznego widzenia, z którym jest połączone i od którego zależy. To, co widzisz obserwując aurę, jest interpretacją energii emanującej z obiektu wytworzoną przez twój mózg. Oczy są używane do nastawienia i skoncentrowania twojego ośrodka brwiowego na tej energii. Jej elektryczny wzór jest przekazywany do ośrodka wzroku w mózgu, gdzie jest interpretowany jako widzialny obraz. W przypadku aury, mózg pokazuje ci kolorowe pasma światła otaczające obiekt.

Aparaty fotografujące aurę

Powiesz, że przecież istnieją urządzenia robiące zdjęcia ludzkiej aury? Możesz nawet mieć zdjęcie własnej aury z pokazów ezoterycznych. Jak to możliwe?

Taki aparat NIE fotografuje obrazu aury. Nie może on zobaczyć aury. Wytwarza on zaledwie iluzję aury na kliszy.

Jak działa aparat fotografujący aurę?

- A. Czujniki są umieszczane na skórze lub przymocowane do krzesła tak, aby dotykały skóry osoby. Te czujniki mierzą opór elektryczny na skórze (oddziaływanie elektryczne skóry). Opór elektryczny na skórze jest różny, w zależności od poziomu soli i wilgotności. Wpływ na to ma wiele rzeczy: dieta, płyny, zdrowie, temperatura, pocenie się, emocje, nastrój, aktywność itp.
- B. Odczyty są przekazywane bezpośrednio do małego elektronicznego układu dołączonego do aparatu (zazwyczaj małe czarne pudełko) i tam interpretowane. Ten układ wytwarza z powyższych odczytów wzór elektrycznych impulsów, w zależności od tego, jak został zaprogramowany.
- C. Wzór impulsów jest następnie przekazywany do specjalnie przerobionego aparatu fotograficznego. Wewnątrz niego urządzenie optyczne stwarza szczególny wzór kolorowych światła i promieni bezpośrednio na kliszy, w momencie robienia zdjęcia. To daje iluzję kolorowej aury otaczającej obiekt, na podstawie wzoru wygenerowanego z początkowych odczytów.

Sposób, w jaki ten aparat działa, sprawia, iż rzadko zdarzają się dwa dokładnie takie same zdjęcia. Dzieje się tak, ponieważ nawet lekko różniące się odczyty czujników stwarzają dużą liczbę możliwości dla generowania kolorowych wzorów. Rzadko zdarzają się dwa identyczne odczyty czujników u jednej osoby, więc rzadko zdarzają się dwie identyczne fotografie aury zrobione jednego dnia tej samej osobie.

Fotografia aury jest jedynie wyobrażeniem wynalazców tego urządzenia, jak twoja aura powinna wyglądać według ich badań. Te badania są oparte na połączeniu obserwacji za pomocą jasnowidzenia z oddziaływaniami elektrycznymi skóry na obiektach testowych. Pomysłodawcy starali się nadawać specyficzną wartość koloru różnym wzorom oddziaływań elektrycznych skóry.

Zdjęcie aury jest więc jedynie elektronicznie stworzoną iluzją, a nie fotografią prawdziwej aury.

Zdjęcie aury.

Światło i aura

Światło jest niezbędne do zobaczenia głównej aury czegokolwiek. Żywe aury reagują na obecność światła - rozszerzając się i jaśniejąc. Ta reakcja jest najbardziej widoczna, kiedy żywa aura jest wystawiona na światło słoneczne. Można by rzec, iż aury są światłoczułe.

Dokonywałem wnikliwych obserwacji tej reakcji na światło. Obserwowałem aury ludzi w środku budynku, potem szybko wyprowadzałem ich na zewnątrz, na światło słoneczne. Żywe aury ludzi rozszerzają się w słońcu i są dużo jaśniejsze. Żywo iskrzą (błyszczą) w silnych, bezpośrednich promieniach słońca. Widywałem aury, które w świetle słonecznym stawały się kilka razy większe od ich normalnego rozmiaru.

Inną ciekawą obserwacją, która potwierdza fakt, iż aury nie są światłem, lecz światło jest niezbędne do ich widzenia, jest to, że główna aura nie może być widziana w całkowitej ciemności. Gdyby aury naprawdę były światłem, to dlaczego konieczna jest obecność światła? To dowodzi, że światło i zwykłe widzenie są ważną częścią widzenia aury.

Wskazówka: Jest możliwe zaobserwowanie w całkowitej ciemności delikatnej aktywności wokół ciała energetycznego, blisko skóry. To jest prawie niewidoczne, ale wygląda jak malutkie, bardzo słabe pasma i iskry niebieskawego światła. To jest bardzo słabe, ale najbardziej zauważalne wokół własnych opuszek palców przylegających do siebie.

Jest także możliwe obserwowanie małych, lecz intensywnych punktów światła pochodzących z w pełni aktywnych podstawowych ośrodków energii (czakr głównych). Muszą być one bardzo aktywne, aby można było je zauważyć, a ty musisz być bardzo na nich skoncentrowany. To wymaga sporo doświadczenia, a osoba obserwowana musi być bardzo rozwinięta energetycznie, aby można je było zauważyć. Dużo łatwiej jest je zaobserwować, kiedy jest dostępna niewielka ilość światła, nawet jeśli widać jedynie niewyraźne cienie. To daje ci się na czymś skupić.

Przy obserwowaniu jakiegokolwiek części ciała energetycznego w ciemności używa się wizualizacji opartej na pamięci, aby skupić ośrodek brwiowy na obiekcie. Musisz wiedzieć dokładnie, gdzie jest obiekt (w zupełnej ciemności) i musisz być w stanie dokładnie określić odległość, kształt i pozycję oraz widzieć to wszystko wyraźnie okiem umysłu.

Myślę, że zarówno widzenie aury, jak i jasnowidzenie, odgrywają dużą rolę u osób, które potrafią postrzegać aktywność energetyczną w całkowitej ciemności. To jest jedynym logicznym wytłumaczeniem tego zjawiska.

Wskazówka: Do funkcjonowania jasnowidzenia lub widzenia astralnego światło nie jest konieczne, lecz potrzebne są oczy i ich naturalna zdolność skupiania, poza przypadkiem wykorzystywania pamięciowego, zamiast wzrokowego, skupiania się i wizualizowania. Jasnowidzenie i widzenie astralne może być tak samo wykorzystywane w ciemności, jak i w pełnym świetle.

Aury kolorów

Obiekt	Kolor aury
Czerwony	Zielony
Pomarańczowy	Bładozielony
Żółty	Bładoniebieski
Zielony	Pomarańczowy
Niebieski	Żółty
Indygo	Złoty
Fioletowy	Bładozłoty
Różowy	Jaskrawo zielony

Kolory aury emitowane przez niektóre zwykłe, fizyczne kolory.

Dokładny odcień i ton kolorów aury znacznie się waha, w zależności od odcienia i tonu koloru, który obserwujesz. Na aury wpływa także kolor tła, na którym są one oglądane.

Powidoki

Kolory aury są często podobne w wyglądzie do powidoków. Powidoki są tworzone przez wpatrywanie się - przez dwadzieścia sekund lub dłużej - w jasno oświetlony kolor, a potem zamknięcie oczu lub spojrzenie w inną stronę.

Powszechnie uważa się, że powidoki są wytwarzane przez nasycenie się kolorem pręcików i czopków na siatkówce oka, spowodowane przez wpatrywanie się w jeden kolor przez zbyt długi czas. To wytwarza odwrócony kolor (negatyw) tego koloru. Powidok pozostaje, dopóki to nasycenie kolorem nie zostanie uzupełnione i wtedy oczy wracają do normalnego stanu.

Nie zgadzam się z tą teorią i mam ku temu powody. Powidoki są wytwarzane przez wpatrywanie się przez długi czas w kolorowy obiekt, przez dwadzieścia lub trzydzieści sekund, bądź więcej. Właśnie dlatego nie zgadzam się z tą teorią. Kiedy jest się zaawansowanym w widzeniu aury, można wyraźnie widzieć aurę koloru prawie w tym samym momencie, w którym spojrzysz na kolorowy obiekt. Żadne przedłużone wpatrywanie się nie jest konieczne do zobaczenia aury.

Właśnie wykonałem test siedząc i pisząc to. Naprzeciwko, około półtora metra ode mnie, jest krzesło. Na jego oparciu powieszona jest jasnyniebieska koszula. Nie wykonywałem żadnych ćwiczeń stymulujących widzenie aury. Jest teraz wcześnie rano, około 6:00, i niedawno się obudziłem. Czysta, gęsta, żółta aura zaczyna pojawiać się w ciągu czterech sekund (zmierzyłem czas). To jest stanowczo zbyt krótko, aby wytworzyć powidok. Zrobiłem to kilka razy i stawało się to szybsze i łatwiejsze do uzyskania, a aura stawała się jaśniejsza za każdym razem.

Teraz mógłbyś powiedzieć, że moje oczy stają się wyczerpane kolorem niebieskim i przez powtarzanie tego, coraz łatwiej wytwarzają żółtą aurę. Więc odwracam się i patrzę na czerwoną koszulę wiszącą na wieszaku za mną, po drugiej stronie pokoju. Tym razem wyraźna, gęsta, jasnozielona aura pojawia się w mniej niż pięć sekund. To jest stanowczo zbyt krótko na wytworzenie powidoku. Teraz, kiedy jestem w stanie pobudzonego jasnowidzenia, aury kolorów pojawiają się prawie natychmiast po spojrzeniu na przedmioty, w przeciągu sekundy. Nie ma wcale żadnego opóźnienia. One tam po prostu są, emanując z kolorów, kiedy na nie patrzę.

Aury, które widzę, zarówno dookoła kolorów, jak i ludzi, lekko wpływają na moje oczy, tworząc pewien rodzaj powidoku, jeśli się patrzy na nie zbyt długo. Ten efekt jest podobny do tego, jak zachowuje się zwykły powidok, ciągnąc się i podążając za wzrokiem.

Dlatego obserwuję aurę osoby, zwykle proszę o zdjęcie części ubrań. To daje mi znacznie czystszy widok ich aury, bez zakłóceń spowodowanych kolorami ich ubrań. W aurach obserwowanych na gołej skórze widzę czyste, jasne kolory. Robię to dlatego, że goła skóra nie posiada koloru, który mógłby wytworzyć jakikolwiek rodzaj barwnego powidoku.

Szczerze mówiąc, kolory aury, które widzę dookoła kolorów jak i wokół ludzi, są często wciąż widoczne, wisząc krótko przed oczyma, kiedy odwracam wzrok lub zamykam oczy. To jest kolorowy powidok, ale wytworzony przez patrzenie na kolory aury, a nie na fizyczny kolor.

Inna interesująca uwaga: kolory powidoków, które uzyskuję obserwując żywą aurę człowieka, są dokładnie tymi samymi, co kolory aury, na którą patrzę. Nie ma wcale efektu odwrotnego koloru przy nagiej skórze i "żyjącej" aurze.

Więc jeśli wyczerpanie kolorem w pręcikach i czopkach oczu jest odpowiedzialne za powidoki, to jak to się może dziać?

Lepszym sposobem na wyjaśnienie efektu odwróconego koloru powidoku są: "powolne kolory aury".

Wpatrując się mocno w kolor, kolor aury tego przedmiotu będzie powoli uwydatniał się w ośrodku wzroku w mózgu. Nie powodują tego oczy, które nasycają się kolorem, tylko kolor aury zostaje odcisnięty w mózgowym ośrodku wzroku.

Powidoki, które się pojawiają, kiedy wpatrujesz się w podstawowe kolory, są takie same, jak kolory aury wytworzone przez te kolory.

We wczesnych stadiach treningu w postrzeganiu aur będziesz doświadczać dość silnego efektu powidoków. Będzie on ciągnął się i podążał za twoimi oczyma, ciągle będąc widocznym po zamknięciu oczu lub odwróceniu wzroku. To jest efekt powolnego obrazu aury, spowodowany przez intensywne wpatrywanie się przez długi czas, podczas prób opanowania podstawowej techniki obserwowania aur.

Efekt powidoku będzie stopniowo malał. Kiedy opanuje się podstawową technikę, większość efektów powidoków znika. Wówczas, jako że ośrodek brwiowy rozwija się dalej, będąc pobudzonym poprzez jego używanie, efekt powidoku stopniowo zmaleje, aż będzie prawie niezauważalny.

Zawsze jednak będzie pewnego rodzaju lekki powidok, kiedy naprawdę studiujesz aurę. Jest to nieuniknione, gdy celowo wpatrujesz się w aurę, próbując odkryć jej sekrety. Natura widzenia aury i zaangażowanie normalnych, optycznych procesów widzenia będzie zawsze powodować lekkie ciągnięcie się powidoku lub, jak to nazywamy, powolnego obrazu aury. Dzieje się tak, kiedy widzenie aury wkracza w bardziej zaawansowane stadia rozwoju.

Ostatnia uwaga o powidokach

Sposób, w jaki kształtuje się aura jest także całkowicie odmienny od sposobu, w jaki pojawia się powidok. Pojawia się on rozlewając się jasnymi kolorami z nagiej skóry - nie wyodrębnia się po prostu powoli z pola widzenia - rośnie przed twoimi oczyma. Kolory żywej aury nie zaczynają się pojawiać jako błądy cień wyodrębniający się z pola widzenia i potem nie nabierają głębi i nie jaśnieją. Są one jednolite, od pierwszego ich pojawienia się jako cienkiego zarysu podkreślającego aurę eteryczną blisko skóry, do ich pełnego rozmiaru, często ponad metr. Aury są nie tylko lekkim, kolorowym obrysem dookoła skóry, ale także dużymi, jaskrawymi pasmami koloru, z ich grubością i głębią. Na koniec: podczas gdy aura się tworzy, a ty przetrzucasz lekko skupienie lub mrugniesz, ona natychmiast znika, aby pojawić się z powrotem kilka sekund później - nie dotyczy to powidoku.

Widzenie boczne (zewnątrzne)

Aury są widziane widzeniem bocznym i nie mogą być obserwowane poprzez bezpośrednie skupianie na nich wzroku. Aby zobaczyć aurę, musisz patrzeć obok i za swój obiekt. Widzenie boczne jest bardzo wrażliwe na ruch, dużo bardziej niż widzenie bezpośrednie (skupiający się na czymś wzrok). Może ono wykryć nieznaczne poruszenie, którego widzenie centralne (skupiony wzrok) nie zauważyłoby. Widzenie boczne jest także czułe na wiele innych rodzajów subtelných energii, które nas otaczają.

Wielu ludziom przydarza się zauważyć jakiś ruch samym kątem oka, by zaraz po odwróceniu się i spojrzeniu w tym kierunku, niczego nie zauważyć.

To, co się stało, to:

1. Zobaczyli aurę powstającą z kolorowego obiektu.
2. Zobaczyli byt duchowy (ducha) pokazujący się koło nich i wykryli jego energię swoim wrażliwszym, bocznym widzeniem.

Dr Kilner

Angielski lekarz, dr Walter J. Kilner, w 1911 roku użył koloru jako pomocy w stymulacji widzenia aury.

Dr Kilner badał używanie widzenia aury jako pomocy w diagnozowaniu zdrowia jego pacjentów. Używał do tego ekranów dycjaninowych. Dycjanin jest produktem barwienia smoły węglowej. Te ekrany składały się z dwóch kawałków szkła z barwnikiem dycjaninowym zamkniętym pomiędzy nimi. Odkrył, że używając tych "gogli widzenia aury", jak je nazwał, mógł stymulować zdolność widzenia ludzkiej aury.

Wpatrywał się przez kilka minut przez te ekrany w jaskrawe światło. Następnie odwracał wzrok i patrzył na aurę otaczającą jego pacjenta. Mógł wtedy odnotowywać wszystkie zmiany i odchylenia w jego aurach, porównując je z innymi obserwacjami odnotowanymi u zdrowych ludzi. To pozwalało mu wykrywać chorobę w bardzo wczesnych stadiach, zanim pojawiły się jej właściwe symptomy.

Dr Kilner używał kilku odrębnych kolorowych ekranów i ich kombinacji. Różne ekrany pokazywały mu różne aspekty bądź warstwy aury.

Używał także pasków jaskrawych, kolorowych ubrań. Po przygotowaniu swoich oczu, patrząc przez jeden ze swoich ekranów, wpatrywał się w jeden z tych pasków. Powodowały one powstanie w polu widzenia iluzorycznego pasa innego koloru. Był on wykorzystywany jako małe okno, które przemieszczane poprzez przenoszenie spojrzenia, podświetlało różne części aury badanej osoby. To dawało mu inny obraz aury w danym obszarze.

Jak to działa:

Poprzez patrzenie przez te ekrany na jasne światło, dr Kilner nasycał swoje oczy powolnym kolorem aury tego ekranu (jego odwrotnym, przeciwnym kolorem). To sprawiło, że jego oczy były skrajnie wrażliwe na ten szczególny kolor aury, umożliwiając mu oglądanie tego koloru w aurze osoby. Różnie zabarwione ekrany pozwalały mu obserwować różne kolory w aurze. Użycie pasów koloru pozwalało mu obserwować powolny kolor auryczny (odwrotny kolor), kolorowego pasa bez oryginalny kolor ekranu, którego używał, ukazując w aurze małe pasmo całkowicie innego koloru. Ten mały pasek koloru mógł być przemieszczany wokół aury pacjenta poprzez zmianę jego położenia, tak jak małe okno ukazujące obejmowany obszar.

Interesującą rzeczą odnośnie pracy dra Kilnera było odkrycie, że używając tych ekranów przez kilka miesięcy lub dłużej, coraz mniej ich potrzebował. Przez ciągłe wysiłanie się, aby przy pomocy gogli zobaczyć aury, stymulował swój ośrodek brwiowy i opanował wizualną technikę potrzebną do jej postrzegania. W końcu osiągnął zdolność pełnego widzenia aury, tzn. nie potrzebował już gogli, by ją zobaczyć.

Jeśli udałoby ci się zdobyć kopię książki dra Kilnera, odkryjesz, że zawiera ona wiele dobrych ilustracji przedstawiających aurę taką, jaką widział on i jego asystenci. Pokazują one różne efekty, które osiągnął używając kombinacji różnych kolorowych ekranów i kolorowych pasów.

- Książka dra Kilnera jest umieszczona w spisie literatury w książce, którą czytałem, jako: Kilner, Walter John. (1965). "The Human Aura." (New Ed.). New York: University Books. Zażądano ode mnie 300\$ za zakup tej książki.

Uwaga:

Nie mogę komentować efektywności używania oryginalnych gogli widzenia aury, jako że nigdy takich nawet nie widziałem. Jednakże eksperymentowałem z parą szkieł, którą zrobiłem sam, kilka lat temu. Użyłem dwóch kawałków szkła, pokryłem je ciemnoniebieskim barwnikiem i zabezpieczyłem krawędzie. Podążałem za instrukcjami dra Kilnera, wpatrując się w jaskrawe światło poprzez ten ekran, itp.

To powodowało, że moje oczy niezwykle piekły i po chwili przestałem ich używać. Działały jednak i ukazały mi kilka interesujących efektów związanych z aurą. Stwierdziłem jednak, że nie jest to zdrowa praktyka, w związku z bolesnym pieczeniem, jakie powodowało to w moich oczach i z możliwością ich uszkodzenia. W swojej książce dr Kilner umieszcza ostrzeżenie przed tym nieprzyjemnym efektem ubocznym - pieczeniem i bólem oczu.

Rodzaje aur

Aura ludzka

Ludzka aura jest polem energetycznym, które otacza ludzkie ciało i odzwierciedla subtelne, życiowe energie, które działają wewnątrz i dookoła niej. To jest coś jak pole magnetyczne, które otacza zwykły magnes. Tak jak pole magnetyczne, aura jest wytwarzana wewnątrz ciała fizycznego, lecz otoczenie także ma na nią wpływ. Energie przepływające przez aurę tworzą to, czym jesteśmy, a wpływają na nie otaczające nas warunki i styl życia. Aura odzwierciedla aktywność naszych organów, zdrowie, aktywność mentalną i stan emocjonalny. Pokazuje również choroby, często na długo przed pojawieniem się fizycznych symptomów.

Siła i właściwości aury są określone przez ilość i jakość przepływających przez nią energii.

Aura główna

Główna aura ludzka jest owinięta wokół ciała, tworząc warstwę. Wyobraź sobie osobę z grubymi, kolorowymi kręgami opuszczonymi na nią, a będziesz miał ogólny obraz. Główne kolory aury emanują z podstawowych ośrodków energetycznych (głównych czakr lub centrów psychicznych). Indywidualne pasma koloru są trudne do zobaczenia, chyba że masz bardzo dobrze rozwinięte widzenie aury i obserwujesz to przy optymalnych warunkach.

Aura eteryczna

Blisko skóry jest aura eteryczna. Jest ona często określana jako 'powłoka witalności'. Jest ona widziana (używając widzenia aury) jako blade, wąskie pasmo obok skóry wokół ciała. Zazwyczaj ma nie więcej niż 1,5 cm grubości, w zależności od witalności osoby. Wygląda jak gęsta warstwa bladego dymu, przywierająca do skóry. To jest widzialna część ciała energetycznego w swoim stanie skupienia.

Podczas snu aura eteryczna rozszerza się i otwiera (staje się większa i klarowniejsza), aby absorbować i magazynować witalność (energię kosmiczną?) w sobie. Po śnie energia ciała skupia się i tworzy gęstą powłokę otaczającą ciało, blisko skóry. To utrzymuje w niej zmagazynowane energie, które wszyscy potrzebujemy do życia.

W pewien sposób, ciało energetyczne jest jak żywy akumulator. Podczas snu automatycznie nastawia się na ładowanie, wymieniając te energie, które zostały zużyte.

Ośrodki energetyczne (czakry)

Podstawowe ośrodki energetyczne (czakry) są нефизycznymi organami ciała energetycznego. Jest przynajmniej siedem podstawowych ośrodków oraz ponad trzysta drugorzędnych i mniejszych centrów, które są rozrzucone po całym ciele. Wszystkie razem tworzą złożoną sieć нефизycznych elementów energetycznych. Są one połączone ze sobą kanałami, inaczej zwanymi meridianami.

Te ośrodki i łączące je kanały (meridiany) zostały opisane przez Chińczyków i inne wschodnie kultury tysiące lat temu. Nowoczesne wersje tych wykresów są wciąż dzisiaj w szerokim użyciu, w wielu rodzajach alternatywnej medycyny i pracy z ciałem, jak np. akupunktura i refleksologia.

Podstawowe ośrodki energetyczne są przyłączone do głównych wewnętrznych organów, gruczołów, zwojów nerwowych i do rdzenia kręgowego. Drugorzędne i pomniejsze ośrodki energetyczne są przyłączone do stawów, gruczołów i połączeń nerwowych w całym ciele.

Istnieją aktywne ośrodki transformujące i manipulujące energią, zasilające inne ośrodki energii i zajmujące się procesami życiowymi zarówno fizycznymi, jak i нефizycznymi. Istnieją również ośrodki magazynowania, ośrodki komunikacji i ośrodki zaprojektowane do absorbowania energii z innych źródeł dookoła nas.

Źródła energii

Jedzenie, woda, tlen, światło słoneczne, energia planet, energia kosmiczna, miłość, seks, muzyka. Niektóre z tych źródeł energii są bardzo subtelne, ale wszystkie są konieczne dla nas do prowadzenia zrównoważonego życia.

Ośrodki energetyczne są niewidoczne gołym okiem, lecz mogą być wyczuwalne całkiem silnie, kiedy są aktywne (jako pulsowanie, wrażenie drżenia). Kiedy energia jest świadomie przeciągana z jednego ośrodka do drugiego przez łączące je kanały, może to być odczuwane jako wrażenie przepływającej wody, rozszerzające się ciepło, uczucie łaskotania lub też połączenie wszystkich tych wrażeń. Ośrodki energetyczne (czakry) mogą być także widziane, przy użyciu widzenia aur lub jasnowidzenia, jako wiry intensywnego, kolorowego światła.

Każdy ośrodek energetyczny pełni ważne, indywidualne funkcje w ciele energetycznym. Działa także w połączeniu ze wszystkimi większymi i mniejszymi ośrodkami. Każdy z nich jest odrębny, ale jest integralną częścią ciała energetycznego. Wszystkie działają razem dla dobra całego ciała energetycznego, tak jak wszystkie fizyczne organy: mózg, serce, wątroba, nerki itd., działają razem dla dobra całego ciała fizycznego.

Ciało energetyczne jest niezwykle złożone. Jest ono, w pewien sposób, podobne do urządzenia elektronicznego. Energia wpływa do urządzenia i przepływa przez łączące ścieżki (meridiany) jak w obwodzie elektrycznym. Meridiany doprowadzają energię do wszystkich elektronicznych komponentów (czakr): diod, rezystorów, kondensatorów itd. Energia stale jest zmieniana, wzbogacana i przekształcana przez te komponenty, aby służyć przeróżnym celom wymaganym przez urządzenie, w celu poprawnego funkcjonowania całej jednostki.

Pojedynczy ośrodek energetyczny jest bardzo podobny do takiego elektronicznego komponentu. Pobiera energię z otaczających komponentów i zmienia jej wartość. Wzbogaca tę energię na różne sposoby, przekształcając ją w coś innego, co jest potrzebne całej jednostce.

Każdy ośrodek energetyczny pobiera różne rodzaje energii, których potrzebuje, z innych ośrodków energetycznych w ciele energetycznym i wytwarza całkowicie inny rodzaj energii, o innej wartości i kolorze, w zależności od tego, jaka jest potrzeba.

Siła każdego z podstawowych ośrodków energetycznych, u każdej indywidualnej osoby, zależy od jej indywidualnych cech, natury, zdrowia i stylu życia, jak również od duchowego, moralnego i psychicznego rozwoju. Energia wytworzona przez wszystkie czakry i wzajemnie wymieszana znajduje odzwierciedlenie w aurze, tworząc jej dominujący odcień. Odcień ten jest tą częścią aury, którą najczęściej się obserwuje, gdy już potrafimy ją zobaczyć

Siedem podstawowych ośrodków energetycznych (głównych czakr)

Czakra	Położenie	Kolor
1. Podstawa	Podstawa kręgosłupa (pomiędzy odbytem a genitaliami)	Czerwony
2. Śledziona	Obszar pępka	Pomarańczowy
3. Splot słoneczny	Podstawa mostka	Żółty
4. Serce	Środek klatki piersiowej (nad sercem)	Zielony
5. Gardło	Podstawa gardła, tuż nad miejscem, gdzie łączy się ono z klatką piersiową	Niebieski
6. Brew	Dokładnie środek czoła (pomiędzy oczyma)	Fioletowy
7. Korona	Cały czubek głowy, ponad linią włosów	Złoty

Wskazówki do czakr

- Najlepiej wyobrazić sobie każdy z podstawowych ośrodków jako obszar o wielkości dłoni.
- Każdy podstawowy ośrodek ma więcej niż jedną funkcjonalną część (lub płat).
- Dokładna lokalizacja doznawanych odczuć, kiedy podstawowy ośrodek jest aktywny, może się troszeczkę różnić - zależy to od części (lub płatu) tego ośrodka, która jest aktywna. Np. ośrodek śledziony zazwyczaj jest wyczuwany pomiędzy pępkiem a spojeniem łonowym. Ośrodek brwiowy jest często odczuwany pomiędzy oczyma zamiast na łuku brwiowym.

Ludzka aura i kolor

Ludzka aura jest bardzo wrażliwa na kolor. Reaguje na kolory noszonych ubrań i na kolory otoczenia. Kolory wpływają na delikatny przepływ energii wewnątrz ciała energetycznego. To jest związane z naszym naturalnym gustem, kiedy chodzi o wybór kolorów, które nosimy i tych, które nas otaczają.

Wrażliwość ta zmienia się w zależności od osoby, jej wrażliwości i wrażliwości jej aury. Kobiety, generalnie, mają bardziej delikatne i wrażliwsze aury od mężczyzn. Kolor może mieć silny efekt na bardzo wrażliwej osobie. Jeżeli założą kolor, który zbyt mocno nie zgadza się z ich aurą, może on sprawić, iż fizycznie się rozchorują.

Wpływ koloru na emocje jest dobrze znany. Kolory ścian dobiera się ostrożnie w szpitalach i innych instytucjach, aby uspokoić niespokojnych ludzi i pozwolić im odpoczywać. Delikatne pastelowe odcienie różowego i niebieskiego są najczęściej używanymi kolorami do tego celu, z powodu ich powszechnie znanego wpływu uspokajającego.

Podstawowa klasyfikacja barw

Podstawowy odcień aury jest jej dominującym kolorem. To jest najbardziej widoczny kolor spośród różnorodnych energii wytworzonych przez wszystkie czakry. Energie te wymieszane razem dadzą w rezultacie jakiś kolor dominujący. Istnieje oczywiście wiele różnych kolorów w aurze osoby, ale podstawowy odcień jest zazwyczaj widziany jako pierwszy.

Wiele osób uważa, że na podstawie koloru dominującego można klasyfikować ludzi jako należących do konkretnego rodzaju.

Na przykład:

Kolor	Cechy
Czerwony	wrażliwość, żywotność, surowa energia
Pomarańczowy	emocje
Żółty	siła osobowości, siła umysłu, intelekt
Zielony	duchowość, miłość, przywiązanie do natury, naturalny uzdrowiciel
Niebieski	wysoce uduchowiony, religijny, naturalny nauczyciel, uzdrowiciel
Fioletowy	bardzo wysoce uduchowiony, zdolności psychiczne, jasnowidzenie, religijny, nauczyciel i uzdrowiciel
Złoty	bardzo zaawansowana duchowość i zdolności psychiczne - adept

Według mnie ta metoda klasyfikacji jest zarówno niesprawiedliwa wobec osób klasyfikowanych, jak i nad wyraz myląca. Podstawowe znaczenia indywidualnych kolorów są dobrze znane - jak opisano powyżej. Według mnie ludzka aura jest jednak tak bardzo złożoną i zmienną strukturą, że po prostu nie może być sklasyfikowana w tak prosty sposób.

Na przykład jeśli osoba z dominującą niebieską aurą przechodzi emocjonalny kryzys, jej aura zostanie zalana dużymi obszarami pomarańczowego. To jest tylko przejściowy stan, i kiedy kryzys zostanie rozwiązany, jej aura wróci do naturalnego niebieskiego.

Istnieje bardzo wiele rzeczy, które mogą przejściowo zmienić wygląd aury, czasem tylko na godzinę lub więcej. Np. oddanie się modlitwie wytwarza uczucia wysoce umysłowe i głęboką duchową miłość. Niestabilna, emocjonalna, dominująca i gwałtowna osoba, której aura jest, powiedzmy, naturalnie czerwona i pomarańczowa z pręgami czerni wewnątrz, może wytworzyć wyższe, duchowe kolory podczas modlitwy. Kolory te przejściowo zaleją jej aurę, dając wygląd (dla kogoś, kto obserwuje jej aurę) osoby bardzo uduchowionej, ale ukryją jej 'prawdziwe kolory' i przez to także jej prawdziwą naturę.

Przykłady:

Jock:

Niebieski:

Jock był młodym człowiekiem, którego znałem kilka lat temu. Był niezwykle żywotną, wrażliwą osobą, ale mając wiele problemów, był bardzo niestabilny. Był głębokim myślicielem i często rozprawialiśmy o sensie życia i o naturze wszechświata. W tych chwilach mogłem często zobaczyć otaczający go piękny, duchowy błękit.

Czerwony:

Teraz, kiedy Jock wypił kilka drinków (z alkoholem), stał się niezwykle agresywny, gwałtowny i niebezpieczny - w przeciągu chwili. W takich momentach mogłem zobaczyć, jak jego aura drastycznie się zmienia, momentami do bardzo jasnej czerwieni z dużymi płatami pomarańczowego i czarnymi pręgami. Żaden ślad nie pozostał po jego oryginalnie niebieskiej aurze. Czerwień, pomarańcz i czerń otaczały go tak długo, aż się całkowicie nie uspokoił i wytrzeźwiało.

Dan:

Dan był moim starym przyjacielem, z naturalnie zieloną aurą. Kiedy Dan ma problem, jego umysł mocno pracuje, próbując znaleźć rozwiązanie. Jego aura zmienia wtedy barwę na jasnożółtą. Kiedy już znajdzie rozwiązanie, bardzo szybko wraca do oryginalnej zieleni. Często obserwowałem to, grając z nim w szachy. Za każdym razem, kiedy był w nieciekawej sytuacji, jego aurę zalewał żółty kolor.

Ogrodnictwo:

Kiedy zajmuję się ogrodem, mając dużo fizycznego kontaktu z roślinami, aura wokół moich dłoni i przedramion zmienia się w śliczną zielenią. Ta zielenią opada kilka godzin później. Bliski kontakt z roślinami zdaje się wywierać wpływ na ciało energetyczne.

Te przykłady pokazują zmienną naturę ludzkiej aury w bardzo ogólny sposób. Aura jest zmiennym odbiciem aktywności energetycznej zachodzącej wewnątrz osoby. To odbicie jest wykrywane przez ośrodek brwiowy obserwatora i interpretowane przez jego umysł jako kolorowe pasma światła. Zdrowie, nastrój, emocje, silne myśli, narkotyki i inne wpływy stymulują wiele różnych rodzajów energii w podstawowych i drugorzędnych ośrodkach energetycznych. Te różne rodzaje energii zmieniają całkowitą jakość energii odzwierciedlanej w aurze. Wytwarza się wówczas wiele różnych barw, które zmieniają kolory dominujące w aurze.

Ubiór

Niemożliwe jest uzyskanie czystego obrazu aury przez ubranie. Kolory aury tworzone przez jakiekolwiek kolorowe ubranie reagują z aurą noszącej je osoby. To powoduje interferencję, która blokuje i zmienia naturalny przepływ energii wewnątrz aury. Na przykład: niebieska koszula będzie zalewała żółtym kolorem naturalną aurę osoby, co zmieni jej wygląd.

Nawet neutralnie zabarwione ubranie będzie blokowało i przyciemniało aurę, sprawiając, iż będzie zamazana i trudna do zobaczenia. Np. jeśli obserwujesz aurę osoby noszącej czerwoną koszulę, jej aura będzie zawierała dużo zieleni. To ukazuje, dlaczego naga skóra jest najlepsza, aby uzyskać czysty obraz aury.

Kiedy założony jest kolorowy materiał, pasmo koloru obserwowane blisko tego materiału jest odwrotnym kolorem aury koloru materiału. Prawdziwe kolory aury będą widoczne na zewnętrznej krawędzi tego koloru. Odwrócony kolor aury tego materiału i prawdziwe kolory żywej aury wpływają na siebie wzajemnie, zmieniając swoje naturalne kolory.

Choroba i śmierć

Choroba

Ukazuje się ona w aurze na wiele różnych sposobów, czasami tygodnie lub miesiące wcześniej, niż ukaże się jakikolwiek fizyczny symptom. Np. infekcja ucha ukaże się w aurze jako stopniowo grubiejący cień ponad uchem, z boku głowy. To może wystąpić na kilka dni przed pojawieniem się jakiegokolwiek fizycznego objawu. Cień zacznie pojawiać się jako jasnoszara smuga, stopniowo grubiejąc i ciemniejąc. W końcu zmieni się w ciemnozieloną plamę mniej więcej wielkości dłoni. Kiedy infekcja rozszerzy się, będzie przestrzeliwać czerwonymi i pomarańczowymi smugami i blaskami.

Cień w aurze jest pierwszym znakiem jakiegoś zbliżającego się problemu ze zdrowiem. Ciemna zieleń z czerwonymi i pomarańczowymi smugami i blaskami jest pospolita w przypadku infekcji.

Śmierć

Kiedy osoba umiera, jej aura przechodzi dramatyczne przemiany. Obserwowałem aury osób umierających na raka i inne choroby, na kilka tygodni przed ich śmiercią. Pierwszym zauważalnym znakiem jest to, że aura zanika i zaczyna być słabsza i bledsza. Następnie (przy długotrwałej chorobie), na około tydzień przed fizyczną śmiercią, aura zaczyna rozszerzać się i zmieniać. Zmienia się w piękny (bardzo blady) mlecznoniebieski kolor przestrzeliwany słabymi, małymi, srebrnymi i białymi blaskami. Te blaski błyszczą i migają w aurze. Każdy blask jest widzialny jedynie przez ułamek sekundy.

- **Wskazówka:**

Aura umierającej osoby jest bardzo blada, mlecznoniebieska i bardzo trudna do zobaczenia. Jest czymś normalnym dostrzeżenie bladoniebieskiej aury otaczającej zdrową osobę i NIE znaczy to, że ta osoba niedługo umrze. Aura umierającej osoby jest trochę inna niż normalny, zdrowy bladoniebieski. Cała jest jednego koloru, dużo większa niż normalnie, bardzo mleczna i bardzo słaba.

Blżej momentu śmierci aura zaczyna pulsować, pęcznić i kurczyć się nierównomiernie. Momentami wypełnia cały pokój, stając się bardziej atmosferą niż aurą. W innych momentach będzie tak skurczona, że będzie prawie niewidoczna przy próbie jej zobaczenia. Blednie i delikatnie dzień za dniem, a małe srebrne i białe blaski stają się subtelniejsze i jest ich coraz więcej.

W tym czasie wszystkie ośrodki energetyczne wykazują bardzo dużą aktywność. Ciało energetyczne przygotowuje się do ostatecznego rozdzielenia ciała fizycznego od ciała niefizycznego (lub ducha). Czasami pojawiają się słabe fale koloru i słabe kolorowe blaski, podobne do pastelowych fontann, falujących i opadających z podstawowych ośrodków energii. Kurczą się one i drgają, zaczynając wytwarzać dużo wyższy i bardziej subtelny rodzaj energii. Ta zmiana oznajmia nadciągające i ostateczne rozdzielenie ducha od ciała fizycznego - to, co nazywamy śmiercią.

Zjawiska tego nie należy mylić z normalnym, jasnym błękitem i iskierkami, które występują czasem w aurze całkowicie zdrowego człowieka. Powyższe obserwacje nie są widzialne dla przeciętnych ludzi, którzy posiadli zdolność widzenia aury, lecz wymagają one pewnego zaawansowania w jasnowidzeniu, tzn. zdolności doświadczania wizji okiem umysłu.

W pewnym momencie (jest to zróżnicowane) przed fizyczną śmiercią aura staje się prawie niewidoczna. Jedynie wciąż będzie widoczna słaba, bardzo blada poświata blisko skóry. Jednakże wewnątrz ciała energetycznego wciąż ma miejsce intensywna aktywność, ale jest to daleko poza zasięgiem zwykłego postrzegania aury.

Aura ma teraz odzwierciedlenie na dużo wyższym poziomie rzeczywistości, w innym wymiarze. Jasnowidzenie i widzenie aury są konieczne, aby zobaczyć jakąkolwiek aktywność energetyczną podczas ostatnich stadiów procesu śmierci.

W samym momencie śmierci, jeżeli patrzysz uważnie, zobaczysz bardzo słabą, bladą mgiełkę wylatującą z ciała i szybko znikającą. To jest duch opuszczający fizyczne ciało. Ta słaba mgiełka jest szczątkową materią eteryczną przylegającą do ducha, gdy on odchodzi.

Właściwy przebieg czasu dla tych zmian w aurze w dużej mierze zależy od rodzaju choroby, czasu jej trwania i siły osoby umierającej. Powyższe czynniki wpływają więc na prędkość, z jaką przebiega cały proces. W pewnych warunkach cały ten proces może przebiec bardzo szybko, często jest to sprawa godzin. W innych warunkach może się to dzieć na przestrzeni kilku dni, tygodni lub nawet miesięcy.

Energia duchowa

W przeciągu kilku dni i tygodni poprzedzających śmierć danej osoby zawsze otacza ją dużo duchowej energii i aktywności. Ilość tej duchowej aktywności zależy, w dużej mierze, od jej systemu wierzeń, a także od jej moralnego, duchowego i psychicznego rozwoju.

Najsilniej to wyczuwałem wokół umierających dzieci. Zdają się one być dużo bardziej świadome swojej duchowości niż dorosłym się zdaje. My, dorośli, w miarę jak dorastamy, tak dużo tracimy ze świadomości o naszej duchowej i boskiej naturze. Byłem obecny przy wielu umierających dzieciach. Mogę to opisać tylko w ten sposób, że w tych wyjątkowych chwilach czułem świętą obecność, wykraczającą poza moje słabe rozumienie rzeczywistości. Dzieci zyskują specjalny rodzaj mądrości i wysokiego poziomu duchowego zrozumienia i nie obawiają się śmierci.

Nigdy nie miałem okazji obserwować aury kogoś umierającego wkrótce po wypadku, więc nie mogę komentować tego aspektu śmierci.

Przedwczesna śmierć

Znałem zdrowych, żywotnych ludzi, którzy zmarli nagle, z powodu zawałów, ataków serca i tętniaków mózgu. Obserwowałem ich w dniach i tygodniach poprzedzających ich przedwczesną śmierć. Zauważyłem zmiany podobne do tych, które można zobaczyć przy umierającej osobie: bardzo mleczne, bladoniebieskie, rozszerzone aury, srebrne i białe blaski oraz dużo duchowej energii oraz aktywności wokół nich. Te osoby jednak nie były chore. Wszyscy byli zdrowymi, żywotnymi ludźmi, ale związane z nimi było coś trochę dziwnego - nieopisywalna atmosfera. We wszystkich przypadkach wydawali się wiedzieć intuicyjnie (ale nie świadomie), że ich czas w tym świecie dobiega końca. Wszyscy z nich w pewien sposób porządkowali swoje sprawy na dni i tygodnie przed śmiercią.

Dlaczego większości ludzi nie udaje się zobaczyć aury?

Najczęstszym powodem, dla którego ludziom nie udaje się widzieć aury, jest po prostu sposób, w jaki do tego podchodzą. Ludzka aura nie jest dobrym ćwiczeniem dla początkującego.

Oto, co zwykle ma miejsce. Twój ochotnik siedzi i czeka przez bardzo długi czas, podczas gdy ty walczysz chociaż o ułamek ich aury. Próbujesz się zrelaksować, skoncentrować i opanować technikę wizualną, wszystko w tym samym czasie. Podświadomie martwisz się, o czym on/ona myśli. Czy się nudzi? Czy się niecierpliwi? Czy bierze cię za głupiego, za nieudacznika lub obu naraz? Ten rodzaj nacisku powoduje subtelny tendencję do narastania w tobie takich odczuć, co efektywnie psuje stan relaksu potrzebny do zobaczenia aury. Uzyskanie rezultatów pod taką presją, będąc początkującym, jest prawie niemożliwe.

Poniżej przedstawiam e-mail od młodego człowieka. Ukazuje on kilka powszechnych nieporozumień, kiedy chodzi o pierwsze zmagania z aurami:

David:

"Siedziałem na wykładzie z ekonomii, kiedy zacząłem widzieć słabą, białą poświatę wokół głowy wykładowcy (choć dokładnie nie potrafię tego opisać). Otaczała obie strony jego głowy."

"Widziałem również podobną, wychodzącą z głowy jednego ze studentów, siedzących naprzeciwko niego, tylko że ta miała niebieskawe zabarwienie. Ciągle patrzyłem, aż pojawiła się jasnożółta poświata dookoła jego głowy. Wtedy zacząłem widzieć podobną, białą poświatę wychodzącą z kilku monitorów komputerowych, które stały na biurkach. Na początku miałem nadzieję, że widzę aury, ale kiedy zobaczyłem to na monitorach, zacząłem mieć wątpliwości."

Ja:

Każda żywa i nieożywiona rzecz posiada aurę, włączając w to monitory. Widziałeś to więc z następującego powodu (niech zgadnę): byłeś znudzony, zmęczony, bardzo rozluźniony, być może trochę rozmarzony. Twoje oczy były zmęczone, ciężkie i miałeś problem, by utrzymać je otwarte? Oto perfekcyjne warunki do postrzegania aury!

David:

"Dokładnie tak było! Dyskusja trochę zeszała z tematu i wcale mnie nie interesowała."

"W każdym bądź razie zastanawiałem się, czy możesz mi powiedzieć, czy ja rzeczywiście widziałem ich aury. Próbowałem wpatrywać się w siebie w lustrze, kiedy wróciłem do domu i próbowałem zobaczyć aurę przyjaciela, ale nic z tego nie wyszło. Nie byłem w stanie zobaczyć aury, aż do tego dnia, tydzień lub dwa temu. I mam jeszcze kilka pytań. Zastanawiałem się, jakie kolory dają objekty nieożywione. Czy jest to białe? Dlaczego aura dookoła ich głów była jaśniejsza?"

Ja:

Widziałeś aurę! Kolory dawane przez objekty nieożywione różnią się w zależności od koloru obiektu, ale generalnie mają one prostą, bladą, kremową, otaczającą je aurę. Aura, którą widziałeś, otaczająca głowy ludzi wokół Ciebie, była ich aurą eteryczną, która jest bladego, kremowego koloru, zazwyczaj z zabarwieniem bladoniebieskim.

Ludzka aura jest jaśniejsza w okolicy głowy z dwóch powodów:

1. Ubranie blokuje aurę.
2. Okolice głowy są zazwyczaj nagie, a poza tym występuje tam duża aktywność koloru żółtego, wytwarzającego się podczas myślenia i jest on dosyć łatwy do zobaczenia. Kolor ten może mieć różne natężenie, stosownie do stopnia aktywności umysłu w czasie obserwowania aury. Im większa aktywność, tym jaśniejszy kolor żółty wokół głowy. Być może student, którego obserwowałeś, przeżywał tego dnia prawdziwą burzę mózgu(?).

Głównym powodem przytoczenia tego listu jest to, że David zaczął widzieć aurę bez żadnego problemu, kiedy był zmęczony i nie próbował jej zobaczyć. Był zmęczony, znudzony i rozmarzony (bardzo zrelaksowany stan). David starał się nie zasnąć i zmuszał swoje oczy, aby się nie zamknęły. To tworzy silną mentalną akcję otwierania ośrodka brwiowego, stymuluje go i w połączeniu ze zrelaksowanym, nieskupionym spojrzeniem powoduje spontaniczne widzenie aury.

Kiedy David próbował później w domu zobaczyć aurę, nie potrafił, dlatego że był pobudzony i wysiłał się, żeby ją zobaczyć. Nie był już na tyle rozluźniony, aby widzenie aury zadziało.

Pamiętajcie o tym przy waszej pierwszej próbie ujrzania aury!

Jak widzieć aurę (podstawowa technika)

Ta sama, podstawowa technika używana do widzenia aury koloru, jest używana do oglądania wszystkich pozostałych typów aury, włączając w to aurę ludzką. Ta sama technika jest też częścią pełnego jasnowidzenia. Właśnie dlatego obserwowanie aury koloru jest tak dobrym treningiem przed oglądaniem aury człowieka. To pozwala nauczyć się techniki widzenia aury szybciej i prościej niż praktykując na trudniejszej aurze ludzkiej.

Aby zobaczyć aurę, musisz potrafić jednocześnie zrelaksować się i skoncentrować. Oto wskazówka pozwalająca na skupienie oczu w pewien specyficzny sposób.

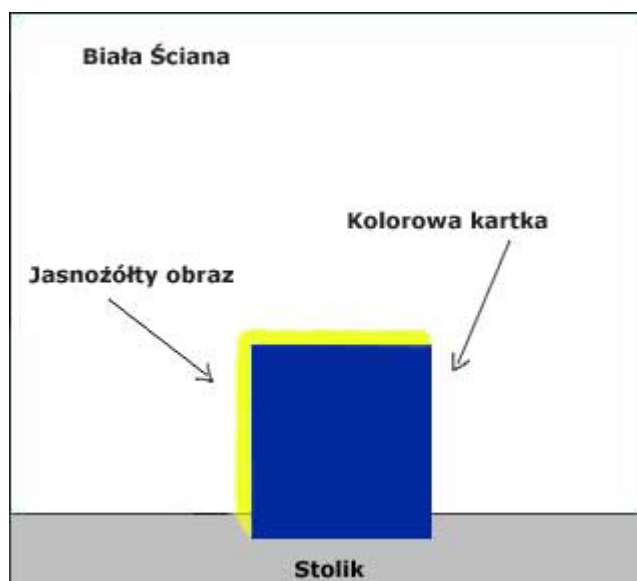
- Aurę musisz wypatrywać, a nie patrzeć na nią!

Światło

Po pierwsze, potrzebujesz dużo dobrego, lekkiego oświetlenia, aby przy nim trenować. To bardzo ważne, aby nie mieć żadnego silnego światła świecącego lub odbijającego się w oczy. Najlepiej jest mieć światło wychodzące zza pleców nad tobą. Jeśli masz w polu widzenia okno wpuszczające do pokoju światło podczas ćwiczeń widzenia aury, rozproszy to twoją uwagę i uczyni aurę o wiele trudniejszą do zobaczenia. Stuwatowa żarówka, świecąca za twoimi plecami lub nad tobą, jest w sam raz.

Krok 1

Weź książkę i obłóż ją jasnym, niebieskim lub czerwonym papierem. Postaw ją pionowo na stole, około dwóch metrów przed sobą. Eksperymentuj z odległością, aż znajdziesz taką, która ci pasuje, lecz nie mniejszą niż 1,2 metra. Upewnij się, że masz gładkie, w miarę neutralne tło. Nie oglądaj jej na tle ściany w jasnych kolorach lub kolorowej tapety. Jeśli kolor ściany jest nieodpowiedni, powieś jako tło arkusz neutralnie zabarwionego papieru lub ubrania. Prześcieradło lub kilka arkuszy papieru pakowego przyklejonych do ściany powinno wystarczyć.

Wskazówka:

- Książka jest jedynie po to, żeby owinać ją kolorowym papierem, tzn. że będziesz oglądał aurę kolorowego papieru, a nie aurę książki. Używanie cegły owiniętej w kolorowy papier przyniesie taki sam efekt jak powieszenie kawałka kolorowego papieru na ścianie.
- Aury niebieskiego i czerwonego koloru są najjaśniejszymi i najłatwiejszymi do zobaczenia.
- Jasność i odcień koloru aury zależy od odcienia i tonu użytego koloru, więc używaj tylko jasnych, podstawowych kolorów.
- Możesz do tego użyć jakiegokolwiek jasnokolorowej rzeczy, np.: ubrań, kuchennych pojemników, zabawek, a nawet przyklej kwadraty kolorowego papieru bezpośrednio do ściany.

Krok 2

- Zamknij oczy, weź kilka głębokich oddechów i zrelaksuj się. Kiedy jesteś spokojny, spójrz na książkę. Nie skupiaj na niczym wzroku, patrz trochę obok i za książką, jakbyś wpatrywał się, lecz nie skupiał się na ścianie za nią.
- Cała rzecz polega na tym, żeby będąc zupełnie zrelaksowanym skoncentrować wzrok i oglądać obiekt swoim bocznym widzeniem. Przez boczny wzrok rozumie trochę w bok od miejsca, gdzie normalnie skupiłbyś wzrok (tylko kilkanaście centymetrów), nie zaś patrzenie kątem oka.
- Spokojnie utrzymuj ten stan i rozluźnij oczy. Spróbuj przyzwycząić się do tego stanu i nie wyężdżaj oczu. Skoncentruj się! Potrzebne ci jest intensywne, lecz bardzo spokojne i rozluźnione spojrzenie, jakbyś śnił na jawie.

Mruganie

Kiedy musisz mrugnąć, zrób to, bo inaczej twoje oczy się zmęczą, zaczną piec i łzawić. Mrugaj normalnie i bez zmiany skupienia i NIE przywiązuj do tego uwagi. Mruganie spowoduje, że aura, którą obserwujesz, zniknie na sekundę lub dwie, lecz szybko pojawi się znowu, jeśli będziesz spokojny i utrzymasz zrelaksowane skupienie. Opanowanie umiejętności utrzymania tego samego spojrzenia podczas mrugania jest ważną lekcją w nauce postrzegania aury.

Technika otwierania ośrodka brwiowego

Potrzebne jest użycie pewnego rodzaju ćwiczeń otwierających ośrodek brwiowy, aby stymulować go do przełączenia się na odbieranie. Pozwala to dostrzegać energie otaczające dany obiekt w postaci aury. Możliwe jest także postrzeganie aury kolorów nie robiąc tego, ale trudno jest zobaczyć żywą aurę bez wcześniejszej stymulacji i otwarcia trzeciego oka.

Proszę, bacznie uważaj na poniższe opisy!

- Pamiętaj, jak to jest być bardzo, bardzo zmęczonym - całkowicie wyczerpanym? Pamiętaj, jakie to jest uczucie, gdy nie spało się przez kilka nocy i z trudem trzyma się otwarte oczy?
- Pamiętaj, jakie to uczucie, kiedy twoje oczy próbują się zamykać? Pamiętaj, jak to jest, gdy walczysz z oczyma, żeby ich nie zamknąć, a one stawiają opór?
- Powoduje to uczucie, jakbyście próbowali podnieść wielką, ciężką zasłonę sprzed oczu. Mięśnie oczu nie są wówczas zbyt posłuszne, więc wszystko odbywa się prawie całkowicie na poziomie mentalnym.
- Zatrzymaj się na chwilę i przypomnij sobie właśnie to uczucie.
- Mocowanie się ze zmęczonymi powiekami powoduje silną mentalną akcję otwierania w miejscu ośrodka brwiowego, co prowadzi do jego stymulacji.

Jak to działa:

- Ta mentalna akcja otwierania skupia twoją świadomość ciała w miejscu ośrodka brwiowego.
- Kiedy świadomość ciała jest skupiona na jakimś miejscu na twoim ciele, a ty manipulujesz tym miejscem swoim umysłem, stymulujesz energię swojego ciała w tym miejscu w sposób dynamiczny.
- Jeśli to mentalne otwieranie trwa wystarczająco długo i włożone jest w to wystarczająco dużo wysiłku mentalnego, twój ośrodek brwiowy (trzecie oko) zacznie się otwierać.

- Jeśli dokonasz tego mentalnego otwierania, kiedy jesteś zrelaksowany, a masz jakiś obiekt w polu widzenia i nie patrzysz bezpośrednio na niego, pojawi się spontaniczne postrzeganie aury.
- To mentalne otwieranie podane tutaj jest podobne, tylko dużo mocniejsze i bardziej efektywne niż normalne, oparte na wizualizacji, techniki otwierania czakr, nauczane przez większość nauczycieli psychicznego rozwoju i pracy z energią. Praca z energią oparta na wizualizacji, jako taka, jest słaba, powolna i trudna do nauczenia i używania.

Wracamy do kolorowej książki:

Kiedy wpatrujesz się stabilnie, ze zrelaksowanym skupieniem, w swoją czerwoną lub niebieską książkę, odtwórz tą samą mentalną akcję opisaną powyżej. Przenieś świadomość ciała w miejsce pomiędzy twoimi oczyma. Poczuj to miejsce poprzez swój umysł, skoncentruj cały swój zmysł czucia, swoją świadomość ciała, na tym miejscu.

Sposoby:

- Delikatnie podrap skórę bezpośrednio pomiędzy oczyma i trochę powyżej nich, na środku łuku brwiowego. To pomoże ci skupić na tym miejscu swoją świadomość ciała.
- Przenieś świadomość ciała na miejsce pomiędzy oczyma, skoncentruj się na byciu świadomym tego miejsca!
- Mentalnie podnieś całe to miejsce, tak jakbyś próbował zmusić swoje powieki do podniesienia się, ale nie pozwól żadnemu mięśniowi w tym miejscu napiąć się lub zareagować w jakikolwiek sposób (to wszystko jest wykonywane mentalnie).
- Wyizoluj ten mentalny rozkaz, który podnosi twoje powieki. Obserwuj się uważnie. Wyobraź sobie, że twoje powieki są bardzo ciężkie i pozwól im się zamknąć, a potem otwórz je kilka razy. Obserwuj, których mięśni do tego używasz. Utrzymując świadomość ciała we tym samym miejscu, użyj tej komendy dla mięśni przy powiece, ale bez poruszania ich.
- Rób to na okrągło - podnoszenie, podnoszenie, podnoszenie, tak jakbyś podnosił bardzo ciężkie powieki.
- Powtarzaj tą czynność na okrągło, ale nie pozwól żadnemu mięśniowi napiąć się ani zareagować. To jest trochę trudne na początku, ale wraz z praktyką staje się coraz łatwiejsze.
- Mentalne otwieranie jest bardzo ważne. Jest to pierwszy krok w nauce kontrolowania swojego ośrodka brwiowego, a następnie reszty energii twojego ciała, jeśli zdecydujesz się iść dalej w rozwijaniu pełnego jasnowidzenia i innych zdolności psychicznych.
- Na początku nie jest ważne czy czujesz, że podnosisz zbyt duży obszar ponad twoimi brwiami. Nawet jeśli podnosisz cały przód swojego czoła, to wciąż będzie to miało efekt otwarcia twojego ośrodka brwiowego. Z praktyką będziesz w stanie zawęzić skupienie tego mentalnego otwierania na sam ośrodek brwiowy.
- Jeżeli będziesz utrzymywał tę akcję mentalnego otwierania, będziesz stymulował swój ośrodek brwiowy, zmuszając go do bycia aktywnym. Twoje nieruchome, zrelaksowane skupienie na obiekcie nastawi ośrodek brwiowy na energię wydzielaną przez ten obiekt. Ta energia zostanie przesłana do ośrodka wzroku w mózgu. Tam zostanie zinterpretowana jako obraz - jasne pasmo kolorowego światła.

Sposoby:

- Kiedy opanujesz to otwieranie i będziesz potrafił zrobić to mentalnie, spostrzeżesz, że jedna strona zasłony za twoimi oczyma jest łatwiejsza do podniesienia niż druga, zazwyczaj prawa. Jeżeli jest to problem, aby go stymulować użyj zgodnego z ruchem wskazówek zegara, mentalnego ruchu mieszania, ponad miejscem środka brwi. Przez zgodny z ruchem wskazówek zegara, rozumie ten kierunek, patrząc od środka. Użyj tej samej mentalnej komendy dla mięśni, o której mówiliśmy powyżej, tak jak przy zmęczonych oczach, ale kręć to tak, jakbyś mentalnie dotykał tego miejsca ołówkiem, robiąc spiralę.
- Kiedy próbujesz uaktywnić ośrodek brwiowy, najlepiej jest przełączać się pomiędzy głównym otwieraniem i tym kręceniem (mieszaniem). Główny ruch otwierania wciąż będzie potrzebny do nastawienia ośrodka brwiowego na aurę.

Wskazówka:

- Pamiętaj, że wszystkie te ćwiczenia stymulacji energii zależą od umiejscowionej świadomości ciała, umiejscowionej dokładnie na powierzchni skóry. Aby cały proces był skuteczny, musisz czuć, że się odbywa.

Twoja pierwsza aura

- Podczas gdy wykonujesz powyższe działania, cierpliwie utrzymuj zrelaksowane spojrzenie skierowane trochę na bok i poza obiekt. Po jakimś czasie (od kilku sekund do kilku minut w początkowych etapach) zobaczysz słabą poświatę w powietrzu, dookoła książki. Później zobaczysz blade, wąskie pasmo światła przylegające blisko krawędzi książki. To jest eteryczna aura książki.
 - Bądź zrelaksowany!
 - W żadnym wypadku nie zmieniaj sposobu patrzenia!
 - Nie patrz na to bezpośrednio!
 - Jeśli musisz, mrugnij - po chwili obraz pojawi się znowu.
- Wkrótce jasnożółta aura (niebieska książka) lub jasnozielona aura (czerwona książka) zacznie urastać z bladej aury eterycznej otaczającej książkę. Jeśli zmienisz swoje skupienie, napniesz się lub spojrzysz na to bezpośrednio - aura momentalnie zniknie.
- Aurę trzeba obserwować swoim widzeniem bocznym.
- Jeśli stanie się coś, co spowoduje zniknięcie aury, nie martw się. Kontynuuj obserwację w spokoju i cierpliwości, a pojawi się ona ponownie.
- W początkowych stadiach aura znika dosyć często. To całkiem normalne. Z czasem, gdy dopracujecie technikę jej postrzegania, będzie ona znikać coraz rzadziej.

Krok 3

- Kiedy już uda ci się z pierwszymi krokami, zbierz kilka książek i owiń je, każdą w inny podstawowy kolor.
- Im jaśniejszy kolor, tym jaśniejsza i łatwiejsza do zobaczenia aura.
- Obserwuj książki, po jednej na raz, i zapisuj, jakie kolory widzisz.
- Obserwuj książki, dwie na raz, i zauważ, jak ich kolory aury wpływają na siebie nawzajem.
- Przenoś je, mieszaj, stawiaj jedna na drugiej, obserwuj je wszystkie w rzędzie.

Krok 4

- Weź kwiat doniczkowy lub trochę świeżych ciętych kwiatów i poobserwuj ich aurę. Aura, którą zobaczysz wokół nich jest żywą aurą. Zapamiętaj, jak wyglądają jej kolory przy płatkach i liściach. Wokół zielonych części łodyg i liści zobaczycie pomarańczowy odcień, tak jak podczas obserwowania zielonej książki. Trochę innych kolorów będzie pochodziło z kolorów gałązek.
- Dookoła rośliny zobaczysz bardziej eteryczny i z silniejszą poświatą efekt optyczny.
- Żywe aury są bardziej subtelne i przez to trochę trudniejsze do zobaczenia niż prosta aura koloru. Jednakże z praktyką, aury roślin staną się dużo łatwiejsze do zobaczenia.

Krok 5

- Obserwuj aurę drzewa. Wybierz dobrze usytuowane drzewo, które możesz oglądać na tle nieba. Najlepiej jest obserwować je ze słońcem za tobą, wcześniej rano lub pod wieczór. Jeśli słońce lub jakiegokolwiek silne światło świeci ci w oczy, sprawi to, że całość będzie trudna do wykonania.
- Poświata wokół drzewa będzie dużo mocniejsza i wyraźniejsza niż wokół małej rośliny. Na kolor aury drzewa będą także wpływać nie tylko kolory liści i pnia, lecz także kolor samego nieba. W słoneczny dzień aura drzewa będzie jawiła się odcieniem niebieskiego. W pochmurny dzień będzie widoczna kremowo-szara.
- Odległość obserwacji - eksperymentuj z tym, jako że zależy to od rozmiaru drzewa. Upewnij się, że masz w polu widzenia cały czubek drzewa. Powinieneś być oddalony o około trzykrotną wysokość drzewa lub więcej.
- Aura drzewa może być olbrzymia, zależy to od wielkości drzewa i od tego, jak silne ono jest. Na szczycie aury drzewa możesz czasami widzieć efekt fontanny, tak jakby aura powoli wystrzeliwała z niego. Nie jestem pewien, co jest tego przyczyną i nie widziałem tego na każdym drzewie, które obserwowałem. Niektórzy mówią, że powoduje to duch drzewa lub duch natury, który żyje wewnątrz drzewa. Niektóre drzewa zdają się mieć rodzaj świadomości wewnątrz siebie, więc może to być prawdą.

Krok 6

- W następnym kroku użyj zwierzęcia, jakiegokolwiek: psa, kota, kangura, wielbłąda, lwa, tygrysa, słonia itp., takiego, do którego masz dostęp. Próbuj obserwować je, kiedy wypoczywają. Aury zwierząt nie są tak kolorowe, jak aury ludzi, ale obserwacja ich jest bardzo dobrym ćwiczeniem. Pamiętaj, że kolor sierści zwierzęcia będzie wpływał na kolor jego aury.
- Choroby mogą być wykryte w aurze zwierzęcia tak samo, jak u człowieka. To sprawia, że obserwowanie ich jest bardzo dobrym ćwiczeniem dla diagnozowania wczesnych oznak choroby w aurze.

Krok 7

- Obserwuj swoją własną aurę. To może być robione na dworze, ze słońcem za plecami, lub też na neutralnym tle. Trzymaj wyciągnięte ramię i obserwuj swoją dłoń i przedramię. Możesz także położyć się i obserwować aurę swoich stóp i nóg.

Krok 8

Człowiek jako obiekt:

Na początku najlepiej jest obserwować aurę człowieka w dwóch etapach:

Etap 1:

- Osoba, na którą patrzysz, powinna założyć kolorową koszulę, sukienkę czy bluzkę - cokolwiek. Może to być jakikolwiek kolor z wyjątkiem niebieskiego, który zakłóciłby obserwację aury wokół głowy, gdzie najczęściej wydziela się żółta aura.
- Upewnij się, że górna część szyi jest odkryta. Obserwuj obszar ramion, używając tej samej metody i techniki, jak przy wcześniejszym ćwiczeniu w tym podręczniku. Łatwo zobaczysz kolor koszulki powstający wokół ramion.
- Upewnij się, że podczas wszystkich ćwiczeń kontynuujesz akcję mentalnego otwierania.
- Kiedy aura koszulki jest wyraźna dookoła obszaru ramion, przenieś swoje spojrzenie delikatnie wyżej, patrząc za obszarem nagiej szyi. Utrzymuj aurę koszulki w polu widzenia, nie zmieniaj tego, co teraz robisz i zobacz, jakie inne kolory możesz zobaczyć wokół nagiej szyi.
- Ćwiczenie to daje pewność, że oczy i czakra trzeciego oka współpracują ze sobą, tak jak w przypadku ćwiczenia z książką.
- Nie skupiaj spojrzenia bezpośrednio na szyi! Wszystkie aury należy postrzegać, uruchamiając widzenie boczne.
- Powinieneś ujrzeć trochę inne kolory, tworzące się w górnej części aury koszuli - dookoła szyi i głowy.
- Teraz przenieś spojrzenie troszkę wyżej, aby wzrok skierowany był w obręb głowy. Utrzymuj spojrzenie zrelaksowane i niczego nie zmieniaj. Powinieneś dostrzec tam coś żółtego.
- Jeśli coś widzisz, każ swemu partnerowi wykonać w myślach jakieś działanie lub niech intensywnie o czymś myśli. Zobaczysz, czy wówczas jego aura się rozjaśni.

Etap 2:

- Poproś swego ochotnika, by zdjął górną część ubrań. Zauważ, jak wygląda skóra na neutralnym tle, tak samo jak w przypadku książki. Okolica barków i ramion jest najlepszym obszarem do rozpoczęcia obserwacji.
- Przy nagiej skórze, pierwszą rzeczą, którą zobaczysz, będzie delikatna poświata, zawirowanie w powietrzu przy skórze. Potem zobaczysz eteryczną aurę otaczającą skórę. To wygląda jak kremowy, bladoniebieski dym, który trzyma się skóry. To jest w miarę wyraźne i zazwyczaj szerokie na około 1 cm.
- Utrzymuj ten sposób patrzenia, a na zewnątrz aury eterycznej zaczną pojawiać się główne kolory aury. Na początku pojawiają się one w postaci cienkiego pasma koloru rozświetlającego brzegi aury eterycznej. Będą one pojawiać się i znikać, rosnąć i kurczyć się. Moment ten jest trochę frustrujący, ale musicie to przetrzymać i po jakimś czasie stanie się to dla was łatwiejsze. Z czasem pojawi się coraz więcej koloru, będzie on gęstszy i bardziej wyraźny. Skupiając cały czas wzrok na obiekcie, aura urośnie do grubości kilku lub kilkunastu centymetrów, albo nawet więcej. Jak już wspomniałem, główna aura może zniknąć i pojawić się kilka razy. To jest spowodowane przez mrugnięcia, chwilowe przeniesienia skupienia i nie można temu zaradzić.

Sposób:

Jasność aury osoby ma bardzo dużo wspólnego z jej nastrojem i z tym, jak się czuje. Jeśli jest szczęśliwa i pełna życia, jej aura będzie dużo silniejsza, większa i jaśniejsza. Spróbuj włączyć jej ulubioną muzykę, powiedzieć kilka dowcipów i mieć dobry ubaw. To pomoże naładować jej aurę i przez to sprawić, że będzie dla ciebie łatwiejsza do zobaczenia.

Praktyka i czas

Potrzeba długiej praktyki, aby zobaczyć ludzką aurę, więc nie bądź rozczarowany, jeżeli nie uda ci się lub zobaczysz bardzo mało przy pierwszych kilku próbach. Jeśli zdołałeś zobaczyć aurę niebieskiej książki, to MOŻESZ nauczyć się widzieć ludzką aurę.

Używanie tej metody stymuluje ośrodek brwiowy, który jest odpowiedzialny za wszystkie rodzaje нефизycznego wzroku. Używany, będzie rósł w siłę i postrzeganie aur będzie stawało się stopniowo coraz łatwiejsze. Mogą upłynąć tygodnie zanim zaobserwujesz swój pierwszy właściwy kawałek ludzkiej aury, jeśli masz słabą naturalną zdolność do tego, ale z praktyką, tak jak w moim przypadku, w końcu BĘDZIESZ w stanie ją zobaczyć.

Sugeruję, abyś ćwiczył otwieranie mentalne, robił ćwiczenia stymulacji i obserwował aurę co najmniej kilka minut dziennie. To będzie stymulowało rozwój ośrodka brwiowego.

Spontaniczne postrzeganie aury

Zobaczysz, że będą dni, kiedy aury będą bardzo trudne do zobaczenia. Zobaczysz też, że są dni, kiedy aury po prostu pojawiają się wokół ludzi i obiektów, bez żadnego świadomego wysiłku z twojej strony. Zobaczysz, że będzie się to działo w dziwnych momentach, kiedy twój ośrodek brwiowy jest, z pewnego powodu, bardzo aktywny. Możesz siedzieć i rozmawiać z kimś, kiedy nagle zobaczysz aurę tej osoby lub aurę ich ubrań, bez najmniejszego wysiłku.

Momenty silnego, spontanicznego widzenia aury będą pojawiały się regularnie, kiedy już zaczniesz stymulować i rozwijać swój ośrodek brwiowy poprzez ćwiczenia obserwowania aury.

List ukazujący to:

Eric:

"Ćwiczyłem twoją metodę codziennie przez ponad miesiąc, ale nie udało mi się za bardzo zobaczyć ludzkiej aury, aż to tej pory. Zazwyczaj potrafię widzieć aury kolorów i roślin, i potrafię widzieć dobrze swoją własną aurę. Do tej pory, kiedy próbowałem zobaczyć aury ludzi byłem w stanie widzieć jedynie aury koloru, aury eteryczne i trochę plam zakłóceń dookoła ludzi.

Wczoraj pracowałem na komputerze, kiedy moja dziewczyna weszła do pokoju. Właśnie wzięła prysznic i ubierała się. Tylko spojrzałem na nią i "BUM!!!" była wokół niej olbrzymia aura. Była naprawdę piękna i wyglądała solidnie. Była w większości zielona dookoła niej, z żółtą poświatą wokół jej głowy. O, były jeszcze czerwone i pomarańczowe plamy w okolicach jej bioder i żołądka.

Nie starałem się zobaczyć jej aury. Starałem się skończyć moją pracę i byłem bardzo zmęczony, miałem egzaminy w następnym tygodniu. Po prostu pojawiła się wokół niej, jakby magicznie.

Co się stało, jak mogłem to zobaczyć bez starania się? Próbowałem następnego dnia, ale nie mogłem jej znowu zobaczyć. Co się stało?"

Ja:

Brawo Eric! Radzisz sobie wyjątkowo dobrze. To, co widziałeś, było pełną żywą aurą twojej dziewczyny. Zakładam, że była naga, kiedy ją widziałeś? To mogło pomóc ci osiągnąć lepszy widok. To jest spontaniczne widzenie aury, spowodowane wszystkimi ćwiczeniami, które wykonywałeś. Od tej pory będzie to miało miejsce częściej. Będzie się po prostu zdarzać, od czasu do czasu, kiedy twój ośrodek brwiowy będzie bardzo aktywny, z jakiegoś powodu. To jest znak, że twój ośrodek brwiowy dobrze reaguje na ćwiczenia, które ci dałem i ładnie się rozwija. Twoje sny także powinny zyskać na

częstotliwości i staną się bardziej żywe, z większą ilością świadomych snów. To jest jeszcze jeden znak świadczący o rozwoju twojego ośrodka brwiowego.

Powyższy list jest dobrym przykładem spontanicznego widzenia aury. Eric był zmęczony i zrelaksowany, kiedy się to po raz pierwszy stało - idealny stan na obserwowanie aur. Trenował widzenie aury przez kilka tygodni. To stymulowało jego ośrodek brwiowy, wywołując spontaniczne postrzeganie aury.

Eric miał na tyle szczęścia, że miał nagi obiekt do swojej pierwszej obserwacji aury, pokazujący mu pełną ludzką aurę, bez żadnych interferencji od ubrań itp. U Erica tego rodzaju zdarzenia pojawiały się co kilka tygodni, przez około rok. Wtedy wzrosła częstotliwość i przydarzało mu się to średnio raz w tygodniu. Czasami pokazywała mu się tylko plama koloru na kimś, przez kilka sekund, innym razem widział pełną aurę.

Po tym, jak Eric miał pierwsze spontaniczne widzenie aury, odkrył, że jest znacznie łatwiej obserwować ludzką aurę, kiedy był zmęczony. Nadal nie potrafi widzieć całej aury - kiedy chce - chyba że zdarzy się to spontanicznie. Teraz jednak potrafi widzieć pasma i plamy kolorów w ludzkich aurach, których nie był w stanie widzieć wcześniej.

Pierwsze widzenie aury

Oto kolejny e-mail. Opisuje on bardzo niezwykle, pierwsze widzenie aury:

Rick:

"Chciałbym nawiązać do wczorajszego zdarzenia, które było dosyć niezwykle.

Siedziałem w kościele, po prostu wpatrując się w chór, kiedy zobaczyłem niezwykle, białe światło, jakby cień, i trzech członków chóru miało to światło wystrzelujące do sufitu i zmieniające kolor na niebieski i zielony. To było jak obserwowanie jasnego, wielokolorowego promienia rentgena.

To było niezwykle doświadczenie. Ciarki przebiegły mi po plecach i pomyślałem "WOW!", i mrugnąłem - i znikło.

Pytanie: Co to było? - zakładam, że to była aura?

Ja:

Byłeś - wnioskuje z tego, jak to brzmi - w bardzo zrelaksowanym stanie i dałeś się ponieść, wzniosłeś się, przez uduchowione śpiewy chóru. To musiało stymulować twoje ciało energetyczne i ośrodek brwi, powodując spontaniczny, auryczny wzrok, umożliwiając ci zobaczyć aurę chóru, kiedy zablysnęła.

To, co widziałeś, to błyszczenie ludzkiej aury w podekscytowanym stanie. To jest rzadki i naprawdę piękny widok. Sam widziałem to tylko raz.

Błysk aury chóru mógł być spowodowany przez naładowaną, nabożną atmosferę w kościele i przez pieśń, którą chór śpiewał w tym czasie. To musiało zamieszać głębokimi, duchowymi uczuciami i wzniesć je. Biel zmieniająca się w niebieski i zielony, podnosząca aury, które widziałeś, pochodziła z ich czakr gardła i serca. To są wyższe, duchowe kolory i wpływ na nie mają emocje duchowości i miłości.

Kilka słów na koniec

Nauczyłem wiele osób widzieć aurę, używając powyższego sposobu. Szybkie rezultaty we wczesnych stadiach pozwalają budować pewność siebie i podtrzymują zainteresowanie na wysokim poziomie. To sprawia, że wkłada się wystarczająco dużo pracy i wysiłku, aby uzyskać oczekiwane rezultaty - widzenie ludzkiej aury.

Kiedy tylko zobaczysz swoją pierwszą aurę, zrobisz pierwszy krok w dużo większy i bardziej kolorowy świat. Jeśli poprzez ćwiczenia dojdiesz do spostrzeżenia choćby cząstki iluzyjnej ludzkiej aury, to robisz bardzo duże postępy, a twój ośrodek brwiowy wykazuje rozwój i przez to twoje możliwości będą wzrastać. Następnym krokiem jest rozwinięcie jasnowidzenia. Jest to umiejętność widzenia większej ilości subtelnych energii w świecie nas otaczającym. Wśród tych energii można wymienić: wpływ karmy, warunki życia, rezultaty zdarzeń zaistniałych i przyszłych oraz ich prawdopodobieństwa zaistnienia, plus wiele innych ekscytujących i interesujących rzeczy. Ta energia jest widoczna poprzez jasnowidzenie, jako metaforyczne wizje pełne bardzo symbolicznych znaczeń. Widzi się to okiem umysłu w różnych formach, od prostego, nieruchomego obrazka, do w pełni kolorowej wizji, o jakości filmu.